

skal jeg ogsaa gerne sige et Par Ord, da andre har interesseret sig saa stærkt derfor, og jeg skal sige, hvorledes det virkelig forholder sig i Modsætning til, hvad der tidligere er fremført. Odense Kommunalbestyrelse vedtog at anvende 100 000 Kr. til Arbejder, ikke til Nødhjælpsarbejde, men paa den Maade, at man sagde: Vi stiller disse Penge til Raadighed for at lade det og det Arbejde udføre, men kun af dem, som ellers søgte og skulde opnaa Hjelpekasseunderstøttelse; man anlagde Arbejdet, og besluttede, at gifte Arbejdere skulde henvises dertil og have 3 Dages Beskæftigelse om Ugen — dette blev senere udvidet til 4 Dage —, men ugifte skulde der anvises noget helt andet Arbejde, noget højest ubehageligt og snavset Arbejde, noget Opfyldningsarbejde i Baagø Strand. Hele dette Arbejde blev vedtaget enstemmigt af Odense Byraad og under ivrig Medvirken af Socialdemokraterne; der er altsaa ingen Grund til at hakke paa os i den Anledning.

Saa blev Arbejdet altsaa sat i Gang, og der var øjeblikkelig godt Halvdelen af de til Understøttelse indskrevne, der søgte Antagelse og fik Antagelse; der er nu antaget 157 Mand ved det paagældende Arbejde. For de ugiftes Vedkommende er der, som sagt, iværksat et særligt Arbejde, med kun 3 Dages Beskæftigelse om Ugen. Der meldte sig straks et meget betydeligt Antal. Nu beskæftiger man paa disse Steder i alt 274 Mand, og det gaar saa godt med Folks Lyst til at komme i Arbejde, at der i Forgaars endog var 4 Mand, som meldte sig og ønskede Arbejde, som man maatte afvise, fordi man ikke kunde have flere. Det er Sandheden. Saaledes forholder det sig, og aldeles ikke saaledes, at der har vist sig manglende Lyst til at tage det paagældende Arbejde. Der er imidlertid kommet en Vanskelighed i den sidste Tid, idet der er udgaet et nyt Cirkulære, hvorefter Jord- og Betonarbejderne er blevet inddraget under Retten til at faa fortsat Hjælp. Derved udelukkes disse Arbejdere fra at komme i Betragtning ved det paagældende Arbejde, idet dette, som jeg sagde før, kun omfatter dem, der understøttes af Hjelpekassen. Disse Arbejdere er saaledes afskaaret fra al vedtægtsmæssig eller Statsunderstøttelse. Nu har Betonarbejderne altsaa ved det nye Cirkulære faaet Adkomst til Understøttelse, og derved udelukkes de fra de kommunale Arbejder; men det har saa langt fra medført Glæde hos dem, at de tværtimod paa det alvorligste protesterer imod at skulle jages

fra Arbejdet og have Understøttelse. Der har endogsaa været det Tilfælde, at nogle har bedudet og vistnok begyndt at undlade at betale Kontingent til Arbejdsløsheds-kassen for derigennem at blive frataget deres Understøttelse og faa Lov til at blive i Arbejde.

Det hele Forhold ligger saaledes, at enhver, der faar anvist dette Arbejde, og som ikke modtager det, ingen som helst Understøttelse faar af Hjelpekassen, og enhver, der søger Understøttelse af Hjelpekassen, faar anvist Arbejde, hvis der er Plads til ham. Saaledes ligger Forholdet. Dette retter man sig efter. Dette er sket med Tilslutning fra Socialdemokraterne, og det forekommer mig uægtelig, at er der Grund til at kritisere noget her, maa det være at søge andre Steder end i Realiteterne. — Saaledes forholder det sig paa nogle af de Omraader, der har interesseret den højtærede Minister og hans Partis Ordfører.

Den ærede Ordfører talte ogsaa om Spørgsmaalet om Eksport fra Danmark. Han har misforstaaet mig, idet han mente, at jeg havde sagt, at Landbrugseksportens Muligheder ligger brak. Hvis det ærede Medlem vil se i Fortrykket, vil han se, at det har jeg ikke sagt. Men jeg forstaaer meget vel hans Misforstaaelse. Jeg sagde, at Landets Eksportmuligheder ligger brak, men det ærede Medlem har en Tilbøjelighed til at mene, at hvad der er udenfor Landbruget, egentlig ikke hører med til Landet. Naar jeg talte om Landets Eksportmuligheder, tilføjede jeg øjeblikkelig, at Industrien ikke havde haft stor Eksport tidligere, men dog nogen. Det er derfor ganske klart, at jeg netop tænkte paa Industriens og Handelens Muligheder for at udnytte Chancerne i Rusland. Dette med Rusland er uægtelig et Spørgsmaal, som man ikke saadan kan afvise. Det har man gjort for 14 Maaneder siden; det bør man ikke fortsat gøre. Denne Afvisning af al Tale om Handelsoverenskomst med Rusland har været dyr for Danmark. Det, at vi ikke har faaet nogen Handelsoverenskomst med Rusland, har i høj Grad bidraget til, at de Tilgodehavender, som danske Selskaber og Firmaer havde i Rusland, ikke har kunnet inddrives, fordi vi mangler Repræsentation derovre. Det spiller en Rolle for Landmandsbankens Sammenbrud, i hvert Fald for Tabets Størrelse. Man paastaar, at det drejer sig om et Beløb helt op til 100 Mill. Kr., som erklæres for tabt i Rusland, i hvert Fald foreløbig, med den Begrundelse, at vi ingen har til at varetage disse Interesser i Landet. Ved